ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ SIR GORDON SLYNN ΠΟΥ ΑΝΕΠΤΥΧΘΗΣΑΝ ΣΤΙΣ 17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1981 [1]

Κύριε πρόεδρε,
κύριοι δικαστές,

Στίς 6 Ἰουνίου 1979 τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο προκήρυξε τόν γενικό διαγωνισμό ΕΚ/21/Α 6άσει προσόντων καί δοκιμασιῶν πρός τόν σκοπό καταρτίσεως πίνακος προσληπτέων διοικητικῶν ὑπαλλήλων γαλλικῆς καί ὁλλανδικῆς γλώσσας στούς 6αθμούς 7 καί 6 τῆς κατηγορίας Α. Ὁ Bernard Michel πού ὑπηρετοῦσε τότε στήν Ἐπιτροπή μέ τόν 6αθμό Β 3 ὑπέβαλε αἴτηση συμμετοχῆς στόν διαγωνισμό. Ἔγινε δεκτός ἀπό τήν ἐξεταστική ἐπιτροπή, ἀλλ' ἀπέτυχε ἀπό ἀπόψεως προσόντων καί δέν ἐγένετο δεκτός στίς δοκιμασίες. Ὑπέβαλε ἔνσταση κατά τῆς ἀπορριπτικῆς αὐτῆς ἀποφάσεως δυνάμει τοῦ ἄρθρου 90 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων. Δεδομένου ὅτι ἡ προβλεπομένη προθεσμία παρῆλθε χωρίς νά λάβει ἀπάντηση, ἤσκησε προσφυγή κατά τῆς σιωπηρῆς ἀποφάσεως ἀπορρίψεως τῆς διοικητικῆς του ἐνστάσεως λόγω τοῦ ὅτι ὁ ἀποκλεισμός του ἀπό τίς δοκιμασίες ἦτο παράνομος ἐφ' ὅσον εἶχε τά ἀπαιτούμενα προσόντα. Ἐζήτησε ἐπίσης ἀποζημίωση. Στήν ἀπάντησή του καί κατά τήν προφορική διαδικασία προέβαλε νέο αἴτημα, ἤτοι ἐζήτησε τήν ἀκύρωση τοῦ ὅλου διαγωνισμοῦ.

Ἡ προκήρυξη τοῦ διαγωνισμοῦ ἀπήτει ὁρισμένα προσόντα. Τό σημαντικότερο ἀπό αὐτά ἦταν πανεπιστημιακός τίτλος σέ εἰδικά θέματα «ἢ ἰσοδύναμη ἐπαγγελματική πεῖρα». Ὁ Michel ἦταν κάτοχος πανεπιστημιακοῦ τίτλου. Τό δεύτερο στάδιο τῆς διαδικασίας συνίστατο στήν «ἐπιλογή 6άσει προσόντων». Ἡ 6αθμολογία θά ἐγένετο στά 40 καί ὁ κάθε ὑποψήφιος γιά νά γίνει δεκτός στίς δοκιμασίες ἔπρεπε νά ἐπιτύχει τουλάχιστον 60 % τοῦ ἀνωτάτου 6αθμοῦ. Μετά τήν καθιέρωση τῶν κριτηρίων γιά τήν ἐκτίμηση τῶν προσόντων τῶν ὑποψηφίων ἀνεφέρθη ὅτι ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή θά ἐξήταζε τά προσόντα τοῦ κάθε ὑποψηφίου. Τά κριτήρια δέν διευκρινίσθησαν περαιτέρω.

Ὁ Michel ἀνέφερε στήν αἴτησή του περί συμμετοχῆς στόν διαγωνισμό ὅτι ἐπί πλέον τοῦ πτυχίου του ἐμπορικῶν καί προξενικῶν ἐπιστημῶν ἦταν κάτοχος τοῦ τίτλου «agrégé de l'enseignement secondaire supérieur pour les sciences commerciales ». Μετά τήν ἀπόκτηση τοῦ πτυχίου του συνεπλήρωσε ἐπίσης κύκλο σπουδῶν στό Ἰνστιτοῦτο Εὐρωπαϊκῶν Σπουδῶν τοῦ Ἐλευθέρου Πανεπιστημίου Βρυξελλῶν μεταξύ 1978 καί 1979 χωρίς νά τοῦ ἀπονεμηθεῖ δίπλωμα. Ἔδωσε λεπτομέρειες γιά τίς γραπτές ἐργασίες του καί γιά τήν ὑπηρεσία του στήν «Hoechst- Βελγίου» μεταξύ 1969 καί 1975 καί στήν Ἐπιτροπή μεταξύ 1975 καί 1979.

Ἐν συνόλω ὑπέβαλαν αἰτήσεις 2 140 ὑποψήφιοι. Ὁ ἀριθμός αὐτός περιορίσθη στούς 1 740 κατόπιν ἀποκλεισμοῦ τῶν ὑποψηφίων πού δέν εἶχαν τά σχετικά προσόντα.

1 — Μετάφραση ἀπό τά ἀγγλικά.

Μεταξύ τῶν τελευταίων ἦταν καί ὁ Michel, ὁ ὁποῖος ἔλαβε στερεότυπη ἐπιστολή ὑπό ἡμερομηνία 21 Φεβρουαρίου 1980 ἀπό τόν πρόεδρο τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ ἐπιστολή αὐτή ἀνέφερε ὅτι ἡ ἐκτίμηση τῶν προσόντων του ἔγινε ϐάσει τῶν προσηρτημένων στήν αἴτησή του δικαιολογητικῶν σύμφωνα μέ τό ἄρθρο IV τῆς προκηρύξεως διαγωνισμοῦ· ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή ἔλαβε ὑπ' ὄψη της τήν φύση καί τήν στάθμη τῶν ἀποκτηθέντων τίτλων σπουδῶν, τήν μεταπτυχιακή ἄσκηση καί τήν ἐπαγγελματική πείρα, ἀλλά ὁ Michel δέν ἐπέτυχε τόν ἀπαιτούμενο κατώτατο ϐαθμό (24 στά 40) καί ἔτσι ἡ ἐπιτροπή ἀπεφάσισε νά μή τοῦ ἐπιτρέψει νά συμμετάσχει στίς δοκιμασίες. Σέ ὑστερόγραφο ἀνεφέρετο ὅτι ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή ϑά ἀπαντοῦσε σέ κάθε αἴτηση παροχῆς πληροφοριῶν.

Ὁ Michel, μόλις ἔλαβε τήν ἐπιστολή αὐτή ἔγραψε στόν πρόεδρο τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ζητώντας νά πληροφορηθεῖ τά κριτήρια πού ἔλαβε ὑπ' ὄψη της ἡ ἐπιτροπή κατά τήν ἐκτίμηση τῶν προσόντων τῶν ὑποψηφίων καί τούς ϐαθμούς πού ἔλαβε ἐν σχέσει μέ τό κάθε κριτήριο. Δεδομένου ὅτι δέν ἔλαβε ἀπάντηση μέχρι τίς ἀρχές Ἰουνίου, ὑπέϐαλε κατά τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς διοικητική ἔνσταση ὑπό ἡμερομηνία 2 Ἰουνίου 1980 καί δυνάμει τοῦ ἄρθρου 90 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων. Λίγες ἡμέρες ἀργότερα ἔλαβε τήν ἀπάντηση τοῦ προέδρου τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ὑπό ἡμερομηνία 9 Ἰουνίου 1980. Ἡ ἐπιστολή αὐτή ἔλαβε τήν μορφή ἄλλης στερεότυπης ἐπιστολῆς, ἡ ὁποία ἀνέφερε ὅτι ἡ ὑποψηφιότης του ἀπερρίφθη λόγω ἀνεπαρκοῦς ἐπαγγελματικῆς πείρας. Ἀνεφέρθη στήν ἐν λόγω ἐπιστολή ὅτι δέν ἦταν δυνατή ἡ παροχή ἄλλων πληροφοριῶν διότι ἔπρεπε νά τηρηθεῖ τό ἀπόρρητο τῶν διασκέψεων τῆς ἐπιτροπῆς. Φαίνεται ὅτι ἡ ἴδια στερεότυπη ἐπιστολή ἐστάλη σέ κάθε ἀπογοητευμένο ὑποψήφιο πού ἐζήτησε περισσότερες πληροφορίες.

Ὁ Michel δέν ἔμεινε ἱκανοποιημένος καί ἡ παρούσα διαδικασία ἄρχισε στίς 6 Ὀκτωϐρίου 1980.

Τό Κοινοϐούλιο προϐάλλει κατ' ἀρχήν τήν ἔνσταση ὅτι ἡ προσφυγή εἶναι ἀπαράδεκτη διότι ὁ Michel ὑπέϐαλε τήν διοικητική του ἔνσταση δυνάμει τοῦ ἄρθρου 90 μετά παρέλευση τριμήνου ἀπό τῆς ἡμερομηνίας τῆς δυσμενοῦς γι' αὐτόν ἀποφάσεως. Ἀναφέρεται ὅτι ἡ ἐπιστολή αὐτή φέρει μέ σφραγίδα τήν ἡμερομηνία 21 Φεβρουαρίου καί πρέπει νά ἐταχυδρομήθη τήν ἡμέρα αὐτή διότι ἀποτελεῖ πρακτική τοῦ Κοινοϐουλίου νά τίθεται στίς ἐπιστολές μέ σφραγίδα ἡ ἡμερομηνία τῆς ταχυδρομήσεως. Κατά συνέπεια, πρέπει νά ἐλήφθη μέ κανονικό ταχυδρομεῖο στίς 25 Φεβρουαρίου. Στήν παρούσα ὑπόθεση ἔχω ἀνάγκη πληρεστέρας ἀποδείξεως γιά νά ϐεϐαιωθεῖ ὅτι ἡ ἐπιστολή αὐτή ἐταχυδρομήθη στίς 21 Φεβρουαρίου, οὐχ ἧττον διότι ἡ δεύτερη ἐπιστολή τῆς 9ης Ἰουνίου παρελήφθη ἐντός φακέλλου, ὁ ὁποῖος ἔφερε σφραγισμένη, προφανῶς ἀπό τό ταχυδρομικό γραφεῖο, τήν ἡμερομηνία τῆς 6ης Ἰουνίου.

Ὁ Michel ἰσχυρίζεται ὅτι παρέλαϐε τήν ἐπιστολή τῆς 21ης Φεβρουαρίου στίς 3 Μαρτίου. Τό Δικαστήριο ἄκουσε πολλά ἐπιχειρήματα ὡς πρός τόν λόγο γιά τόν ὁποῖο δέν ἔπρεπε νά ὑποτεθεῖ ὅτι ἀπητήθη τόσος χρόνος γιά νά φθάσει στόν προορισμό της, ἀφ' ἑνός καί ὡς πρός τόν τρόπο κατά τόν ὁποῖο ἠδύνατο νά χαθεῖ, ἀφ' ἑτέρου. Δέν διαϐλέπω κανένα στοιχεῖο πού νά ϑέτει σέ ἀμφιϐολία τήν δήλωση τοῦ Michel ὅτι ἔλαβε τήν ἀνακοίνωση στίς 3 Μαρτίου καί λαμϐάνω τήν ἡμερομηνία αὐτή ὡς ἀφετηρία τῆς τρίμηνης περιόδου. Ὅταν ἕνα ὄργανο ἐπιϑυμεῖ νά ἀποδείξει τήν ἔναρξη τῆς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας ὀφείλει, κατά τήν ἄποψή μου, νά προσκομίσει πληρεστέρα ἀπόδειξη περί τῆς ταχυδρομήσεως τῆς ἐπιστολῆς, πχ. δι' ἀποστολῆς της ἐπί συστάσει.

Αὐτό, πάντως, δέν θέτει τέρμα στήν ἔνσταση. Ἡ διοικητική ἔνσταση δέν παρελήφθη παρά στίς 4 Ἰουνίου μετά τήν παρέλευση τῆς τρίμηνης προθεσμίας πού ἄρχισε νά τρέχει στίς 3 Μαρτίου. Ὁ συνήγορος τοῦ Michel ἰσχυρίζεται κατ' ἀρχήν ὅτι ἡ διοικητική ἔνσταση ἐταχυδρομήθη στίς 2 Ἰουνίου καί ὅτι αὐτό ἀρκεῖ. Κατά τήν ἄποψή μου αὐτό δέν εἶναι ἀρκετό. Ἡ διοικητική ἔνσταση πρέπει νά «ὑποβληθεῖ» ἐντός τριῶν μηνῶν. Δέν ὑποβάλλεται τήν στιγμή πού ταχυδρομεῖται ἀλλά ὅταν παραλαμβάνεται.

Προεβλήθη μετά ταῦτα ὁ ἰσχυρισμός ὅτι ὁ Michel δύναται νά εὕρει ἔρεισμα ἐπί τοῦ ἄρθρου 80 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας τοῦ Δικαστηρίου, τό ὁποῖο ὁρίζει ὅτι ἄν ἡ λήξη οἱασδήποτε δικονομικῆς προθεσμίας πού προβλέπεται ἀπό τήν συνθήκη ἤ τούς Ὀργανισμούς τοῦ Δικαστηρίου συμπίπτει μέ ἡμέρα Κυριακή ἤ μέ κατά νόμον ἑορτάσιμη ἡμέρα, ἡ προθεσμία παρατείνεται μέχρι τό τέλος τῆς ἑπομένης ἐργάσιμης ἡμέρας. Αὐτό κατά τήν γνώμη μου δέν ὠφελεῖ τόν Michel, κατά πρῶτο λόγο, διότι τό ἄρθρο 80 δέν ἰσχύει προκειμένου περί τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων καί, κατά δεύτερο λόγο, διότι ἡ ἡμέρα κατά τήν ὁποία ἔληξε ἡ προθεσμία, ἡ 3η Ἰουνίου, δέν ἦταν οὔτε Κυριακή οὔτε ἐπίσημη ἡμέρα ἀργίας. Τό ἄρθρο 81 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας τοῦ Δικαστηρίου δέν εἶναι σχετικό διότι δέν ἐφαρμόζεται, κατά τήν γνώμη μου, ἐπί προθεσμιῶν, οἱ ὁποῖες ὁρίζονται ἀπό τό ἄρθρο 90 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων.

Θεωρῶ ἑπομένως, ὅτι ὁ ἰσχυρισμός τοῦ Κοινοβουλίου, κατά τόν ὁποῖο ἡ προσφυγή εἶναι ἀπαράδεκτη, εἶναι βάσιμος.

Ἄν κατέληγα στό ἀντίθετο συμπέρασμα θά εἶχα δεχθεῖ ὁρισμένους ἀπό τούς λόγους πού πρόβαλε ὁ Michel ἀλλά θά εἶχα ἀπορρίψει ἄλλους.

Θά εἶχα ἀπορρίψει τήν πρότασή του περί ἀκυρώσεως τοῦ διαγωνισμοῦ στό σύνολό του λόγω τοῦ ὅτι ἡ προκήρυξη τοῦ διαγωνισμοῦ ἀνέφερε περί πληρώσεως κενῶν θέσεων καί καταρτίσεως πίνακος προσληπτέων ὑπαλλήλων, ἐνῶ στήν πραγματικότητα ἐπρόκειτο περί ἁπλῆς καταρτίσεως πίνακος προσληπτέων ὑπαλλήλων. Παρ' ὅλον ὅτι ἡ προκήρυξη δέν εἶναι πολύ σαφής φαίνεται ὅτι ὁ οὐσιώδης σκοπός ἦταν ἡ κατάρτιση πίνακος προσληπτέων, ὅπως καταδεικνύει ἡ εἰσαγωγή της. Ἐν πάση περιπτώσει ὁ λόγος αὐτός καθώς καί οἱ ἄλλοι λόγοι προσβολῆς τοῦ διαγωνισμοῦ στό σύνολό τους προεβλήθησαν στήν συγκεκριμένη αὐτή περίπτωση πολύ ἀργά.

Οὔτε θά ἐδεχόμην τό ἐπιχείρημα ὅτι ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή θεωρώντας τήν πεῖρα ἐξ ἴσου καλή μέ ἕνα τίτλο ἔσφαλε κατά τήν ἐκτίμηση τῶν προσόντων. Τό ἐπιχείρημα αὐτό στηρίζεται στήν οὐσία ἐπί τῆς περικοπῆς τῆς προκηρύξεως, ἡ ὁποία ἀφορᾶ τίς προϋποθέσεις συμμετοχῆς. Προκύπτει σαφῶς ἀπό τήν περικοπή αὐτή ὅτι τό εἰσιτήριο γιά τήν συμμετοχή εἶναι ἕνας τίτλος ἤ [κατά τό γαλλικό κείμενο «éventuellement» (ἐνδεχομένως)] ἐπαγγελματική πεῖρα. Στό στάδιο αὐτό ἠδύνατο σαφῶς νά στηριχθεῖ κανείς στήν πεῖρα στήν περίπτωση πού ὁ ἀπαιτούμενος τίτλος δέν εἶχε ἀποκτηθεῖ. Ὁ Michel ἔγινε δεκτός ἐπί τῇ βάσει τοῦ τίτλου του καί δέν εἶχε ἀνάγκη νά στηριχθεῖ ἐπί τῆς πείρας του. Τό δεύτερο στάδιο εἶναι ἡ ἐκτίμηση τῶν προσόντων. Ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή ὀφείλει νά καθορίσει κριτήρια πρός τόν σκοπό αὐτό. Ἄν καί, κατά τήν γνώμη μου, θά ἦταν πολύ καλύτερα ἄν θά εἶχε ὁρισθεῖ στό τμῆμα III τῆς προκηρύξεως ὅτι ἡ μεταπτυχιακή ἐργασία καί ἡ ἐπαγγελματική πεῖρα περιλαμβάνονται στά προσόντα· δέν δύναται κατά τήν ἄποψή μου,

νά λεχθεῖ ὅτι ἡ ἐξεταστική ἐπιλογῆς ἔσφαλε κατά νόμον ἐξετάζοντάς τα κατά τήν ἐκτίμηση τῶν προσόντων τῶν ὑποψηφίων, ἰδίως ὅταν ἐπρόκειτο περί τόσο μεγάλου ἀριθμοῦ ὑποψηφίων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν δεκτοί στόν διαγωνισμό.

Οὔτε θά ἐδεχόμην τά προβληθέντα ἐπιχειρήματα, κατά τά ὁποῖα δέν ἀπεδείχθη ποῖος προέβη στήν προκαταρκτική ἐπιλογή καί ὅτι αὐτό δύναται νά ἐπιφέρει ἀκυρότητα τοῦ ἀποτελέσματος. Οὔτε θεωρῶ ὅτι στήν προκειμένη περίπτωση θά ἔπρεπε νά γίνει δεκτή ἡ πρόταση ἀντιπαραβολῆς τῶν ἐγγράφων ἄλλου ἐπιτυχόντος ὑποψηφίου. Δύνανται νά ὑπάρξουν καταστάσεις ὅπου μία *prima facie* περίπτωση διακρίσεων θά δικαιολογοῦσε μιά τέτοια ἐξέλιξη. Στήν παρούσα περίπτωση δέν συμβαίνει κάτι τέτοιο.

Ἐξ ἄλλου ὑπάρχουν στοιχεῖα τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, τά ὁποῖα κατά τήν γνώμη μου δέν εἶναι ἱκανοποιητικά. Εἶναι σαφές ὅτι τό σῶμα στό ὁποῖο ἔχει ἀνατεθεῖ ἡ ἐκτίμηση τῶν ὑποψηφίων εἶναι κατ' ἀρχήν ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή. Τό Δικαστήριο δέν θά ὑποκαταστήσει τίς ἀπόψεις του στίς ἀπόψεις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἁπλῶς ἐπειδή δέν συμφωνεῖ. Ἐπίσης τό Δικαστήριο δύναται νά ἀκυρώσει ἀπόφαση ἢ νά ἐπιδικάσει ἀποζημίωση ὅταν οἱ ὅροι τοῦ διαγωνισμοῦ δέν ἔχουν τηρηθεῖ ἢ ὅταν ἐπί τῇ βάσει τοῦ διαθεσίμου ὑλικοῦ τό συναχθέν συμπέρασμα εἶναι τελείως παράλογο. Ἐπίσης, ἐάν ἔχουν προβληθεῖ ἀνεπαρκεῖς ἢ ἀπαράδεκτοι λόγοι τό Δικαστήριο δύναται νά ἐπέμβει εἴτε ἀκυρώνοντας τήν ἀπόφαση εἴτε ζητώντας συμπληρωματικούς λόγους ὥστε νά ἱκανοποιηθεῖ ὅτι δέν ἐγένετο ἐσφαλμένη ἐφαρμογή νόμου συνεπαγομένη ἀκυρότητα.

Τό Δικαστήριο ἐδέχθη σέ πολλές περιπτώσεις ὅτι ὅταν ὑπάρχει μεγάλος ἀριθμός ὑποψηφίων ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή δύναται νά δώσει περιληπτικῶς τούς λόγους ἀπορρίψεως ἑνός ὑποψηφίου (βλέπε πχ. ὑποθέσεις 4, 19 καί 28/78 *Salerno* κατά *Ἐπιτροπῆς* (1978), ECR 2403-2417 σκέψη 29 καί ὑπόθεση 89/79, *Bonu* κατά *Συμβουλίου* (1980), ECR 553-563 σκέψη 6). Ἐν τούτοις «ἁπλή ἀναφορά στήν προϋπόθεση πού δέν ἐπληρώθη δέν δύναται πάντως νά ἱκανοποιήσει τήν ἐπιταγή αἰτιολογήσεως ἰδίως ἂν ληφθεῖ ὑπ' ὄψη τό γεγονός ὅτι μιά τέτοια ἀναφορά δέν εἶναι ἱκανή νά παράσχει στό ἐνδιαφερόμενο πρόσωπο ἐπαρκεῖς ἐνδείξεις πού νά τοῦ ἐπιτρέψουν νά μορφώσει γνώμη ἂν ὁ ἀποκλεισμός του εἶναι βάσιμος ἤ ἄν τουναντίον πάσχει ἀπό ἐλάττωμα, τό ὁποῖο δύναται νά καταστήσει δυνατή τήν ἀμφισβήτηση τῆς νομιμότητός του (ὑπόθεση Salerno ibid). Ἡ Ἐπιτροπή ἐπιλογῆς δέν δύναται νά στηριχθεῖ ἐπί τοῦ ἀπορρήτου τῆς διαδικασίας γιά νά δικαιολογήσει τήν μή ἀποκάλυψη τῶν λόγων τῆς ἀποφάσεώς της (ὑπόθεση Bonu σκέψη 5). Ἐπ' αὐτῆς τῆς βάσεως, καμμία ἀπό τίς ἐπιστολές πού ἐστάλησαν ἀπό τόν πρόεδρο τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς δέν δύναται νά θεωρηθεῖ ὅτι ἱκανοποιεῖ τήν ἐπιταγή αἰτιολογήσεως. Ἡ πρώτη ἀνέφερε τά στοιχεῖα πού ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψη ἀπό τήν ἐπιτροπή ἀλλά δέν ἐπεσήμανε ὑπό ποῖες ἀπόψεις διεπιστώθη ἡ ἀνεπάρκεια τοῦ Michel. Ἡ δεύτερη προσδιόρισε ὅτι τό προσόν τοῦ ὁποίου ἐστερεῖτο ὁ Michel ἦτο ἡ ἐπαρκής ἐπαγγελματική πεῖρα, ἀλλά δέν ἔδωσε καμμία διευκρίνιση ὡς πρός τήν βάση τῆς ἐκτιμήσεως.

Ἐπί πλέον, ἡ δεύτερη ἐπιστολή δέν ἀσχολεῖται καθόλου μέ δύο ἀπό τά προβλεπόμενα κριτήρια.

Κατά τήν διάρκεια τῆς διαδικασίας τό Κοινοβούλιο ἀπεκάλυψε ἀποσπάσματα τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς. Ὅπως προκύπτει ἀπό τά ἐν λόγω ἀποσπάσματα ἡ ἐπιτροπή υἱοθέτησε τέσσερα κριτήρια γιά τήν ἐκτίμηση τῶν προσόντων τῶν ὑποψηφίων καί καθόρισε τούς ἑξῆς βαθμούς: (i) πρῶτος πανεπιστημιακός τίτλος 19 ὡς 22 βαθμοί (ii) περαιτέρω πανεπιστημιακή διάκριση (1 ὡς 3 βαθμοί), (iii) μεταπτυχιακή ἄσκηση (1 ὡς 3 βαθμοί), (iv) ἐπαγγελματική πεῖρα (1 ὡς 12 βαθμοί). Στόν Michel ἐδόθησαν 22 βαθμοί, ὡς κάτοχο πρώτου πανεπιστημιακοῦ τίτλου ἀλλά δέν ἐδόθη κανένας ἄλλος βαθμός γιά ἄλλη αἰτίαν. Κατά συνέπεια, δέν εἶναι ἀκριβές τό ἀναφερόμενο στήν ἐπιστολή τῆς 9ης Ἰουνίου ὅτι ἀπερρίφθη μόνον λόγω τοῦ ὅτι ἐστερεῖτο ἐπαρκοῦς ἐπαγγελματικῆς πείρας. Ἡ παράλειψη νά τοῦ δοθοῦν βαθμοί γιά περαιτέρω πανεπιστημιακή διάκριση ἤ μεταπτυχιακή ἄσκηση τόν ἐστέρησαν ἀπό τούς δύο βαθμούς πού ἐχρειάζετο γιά νά λάβει 24 βαθμούς, ἤτοι τόν κατώτατο ἀπαιτούμενο βαθμό γιά νά γίνει δεκτός στίς δοκιμασίες.

Πιθανόν νά ὑπῆρχαν λόγοι γιά τούς ὁποίους τά μεταπτυχιακά του μαθήματα καί τό πτυχίο ἐβαθμολογήθησαν μέ μηδέν. Ὁ Michel καί τό Δικαστήριο ἔχουν πάντως ἀφεθεῖ σέ ἀμφιβολία ὡς πρός τό ἄν ἐξετάσθησαν καθόλου ἤ, ἄν ἐξετάσθησαν, ὡς πρός τόν λόγο γιά τόν ὁποῖο ἀπερρίφθησαν συνολικῶς. Ἐπί πλέον, δέν δίδεται λόγος γιά τόν ὁποῖο ἡ μακρά του πεῖρα δέν ἔλαβε κανένα βαθμό. Πιθανόν νά ὑπάρχει κάποια ἐξήγηση περί αὐτοῦ. Στό παρόν στάδιο τῆς ὑποθέσεως φαίνεται ἀξιοσημείωτο τό γεγονός ὅτι δέν ἔλαβε οὔτε ἕνα βαθμό ἀπό τούς 12 διαθεσίμους γι' αὐτό τό κριτήριο.

Μολονότι λαμβάνεται πλήρως ὑπ' ὄψη τό τεράστιο ἔργο πού ἐπεβλήθη στήν ἐπιτροπή στόν διαγωνισμό αὐτό δέν εἶναι δυνατό νά ἀγνοηθεῖ ὅτι ὁ Michel ἐχρειάζετο δύο μόνο βαθμούς ἀπό τούς διαθεσίμους 18 γιά νά δυνηθεῖ νά συμμετάσχει στίς δοκιμασίες. Ἡ παράλειψη τῆς ἐπιτροπῆς νά ἀσχοληθεῖ μέ τά μεταπτυχιακά μαθήματα καί τό πτυχίο του καί ἡ παράλειψή του νά ἐξηγήσει γιά ποιό λόγο δέν ἐλήφθη ὑπ' ὄψη ἡ ἐπαγγελματική του πεῖρα, εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι ἀποτελοῦν σφάλματα τῆς ἐπιτροπῆς, τά ὁποῖα θά ἐδικαιολόγουν τήν ἐπέμβαση τοῦ Δικαστηρίου στήν περίπτωση πού ἡ προσφυγή θά ἦταν παραδεκτή — ἀκυρώνοντας τήν ἀπόφαση στήν περίπτωσή του καί/ἤ ἐπιδικάζοντας ἀποζημίωση ἄν καί ὄχι ὑποχρεωτικῶς τήν ἀποζημίωση πού ζητεῖ.

Πάντως, εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι ἐν προκειμένω ἡ παρούσα προσφυγή πρέπει νά ἀπορριφθεῖ ὡς ἀπαράδεκτη.